

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De bono pastore, Sermo XL.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

fuerit auditus , iste non est petitor supplex , sed est

Psal. 116. imperiosus exactor. Audi Prophetam dicentem; Expecta Dominum , viriliter age , & confortetur cor tuum. Et si iterum distulerit in futurum , tu dominum tuum patienter expecta. Vbi autem quid querere debeas vis nosse, sunt diuitiae in sinu pauperis , &

Luc. 17. regnum ccelorum intra te est ; Intra vos est regnum ccelorum , dicit dominus ; Quis sit autem amicus qui dormit , & quis est amicus qui de via venit , & qui sunt pueri qui dormiunt , & quis est iste qui pulsat , & cur sub certo numero tres tantum postulat panes , cum petiero , quæsiero , pulsauero , & peruigil inquietator accipere meruero , vobis amicis mei domini non negabo. Sed dicitis mihi , ecce amicus domini tui venit ad te ; iste dare , non accipere consuevit ; hanc denique sitarchiam de viatici sui copia pastor audius expleuit , ut de nostræ paupertatis vilissima præparatione gustaret , nec passus est intempesta nocte me sibi aliunde pereire hospitum locupletissimus quod habebat. Nec mirum fratres , semper dare vult diues ad pauperein cum delinat. Iste illius Euangelici amici semper manet in ianua ; in istius cubili ille cum pueris suis largitor Euangelicus perseverat ; in cuius corde Pater & Filius , & Spiritus sanctus faciunt semper & collocant mansio- nē. Quid plura? Pater est , ab ipso petere , in ipso quætere , per ipsuin pulsare me credidit , & ideo me vodus daturum non incautus promissor asserui.

De bono pastore, Sermo X L.

Vbi vernalis auræ tempus annuos ouiuin cœperit partus aperire , ubi per capos , prata , vias cœperit fœcudi gregis germina copiosa dispergere , pa- stor bonus seponit , & catus , & discursu anxio teneros
quærit ,

quærit, legit, colligit fœtus, atque eos collo, humeris, vlnis, latus victor imponit, ut saluos omnes perferat, & totas perducat ad caulas. Sic nos fratres, vbi quadragesimæ aridente verno Ecclesiasticum gregem videmus fundere vberes partus, tractatus nostri cantus, & consueti sermonis epulas seponentes, totam curam in colligendo, & compor-tando cœlesti germine anxij grauissimo labore de-pendimus. Sed quia agnos redditos gregi, & totos intra Christi videmus esse iam septa, diuinos lætissimi reuocamur ad cantus, dominici vobis cibi exultatione tota vitalis copias apponentes: vt quos so-cios sacerdos in labore, participes in gaudiis habere possimus. Et quia præfatio hæc nostra pastoris boni fecit, & intulit mentionem: de ipso qui solus bonus, solus pastor, solus pastorum pastor est, tota sermonis nostri & tractatus repleatur & habeatur intentio. *Pas-tor, inquit, bonus animam suam ponit pro omnibus suis.* For-tē faciat vis amoris, quia nil durū, nil amarū, nil graue, nil lethale, cōputat amor verus. Quod ferrū: quæ vulnera: quæ pœna: quæ mortes amorein prævalent separare perfectum? Amor impenetrabilis est lorica, respuit iacula, gladios excutit, periculis insultat, morte ridet, si amor est, vincit omnia. Sed quæramus, vtrum sit omnibus, commoda mors ista pastoris, quæ destituit oves, quæ lupis tradit inerme pecus, quæ sic charuit gregem ferini morsibus derelinquit, direptioni dat, & exponit morti, sicut ipsius pastoris Christi probatur ex morte. Ex quo namque posuit ipse animam suam pro omnibus suis: seque Iudaico furore permisit occidi, oves eius gentilium velut prædonum diripiuntur in cursu: mactandæ in carceribus velut latronum clauduntur antris, à persecutoribus quasi saeuientibus lupis sine cessatione laniantur,

Ioan. 10.

I s ab

ab hæreticis quasi ab extraneis canibus rabido den-
te carpuntur. Hoc Apostolorum peremptus probat
chorus : hoc martyrum toto orbe diffusus clamat
sanguis : hoc Christianorum membra data bestiis,
consumpta ignibus ; demersa fluminibus; patenter
demonstrant : quod utique totum sicut mors intu-
lit , ita vita potuit prohibere pastoris. Ideo pro te
pastor amore morte probat, quia cum videat oui-
bus imminere discriminem , cum gregem defensare
non possit : manu mori antequam mali de suis
ouibus quid videat . Sed quid faciamus , quia vita
mori non poterat nisi voluisse ? datori animæ ani-
mam quis tollere potuisse nolenti ? dicente ipso. Po-
testatem habeo ponendi animam meam, & potestatem habeo
iterum sumendi eam , nemo tollit eam à me. Ergo mori
voluit , qui se, cum mori non posset , permisit occi-
di. Quæramus ergo huius quæ vis, quæ ratio sit amo-
ris , quæ huius causa mortis , quæ huius sit utilitas
passionis. Est planè vis certa, vera ratio; causa lucens,
utilitas tati sanguinis peraperta: namque pastoris vna
ex morte virtus emicuit singularis: pastor pro ouibus
morti quæ ouibus imminebat, occurrit, ut auctorem
mortis diabolum , nouo ordine captus caperet , vi-
ctus vinceret , puniret occisus , & ouibus moriendo
viam vincendæ mortis aperiret. Nam & diabolus,
dum in hominem tendit , profiliuit in Deum ; dum
in reum sœvit , incurrit in iudicem , inuenit suppli-
cium; dum ingerit pœnā, ipse accipit; dum dat senten-
tiā , & viuens mortalium pastu mors moritur; dum
deuorat vitam , absorbens reos mors , absorbetur , in-
nocentia dum deglutit auctorem ; & perit mors ipsa
quæ perdebat omnes, dum omnium petimere vult salu-
tem. Ergo tali forma præcessit oues pastor, pastor ab
ouibus non recessit; nec illas dedit lupis , sed tradidit
lupos

lupos illis, quibus donauit suos elidere sic prædones
ut occisæ viuerent, laniatae resurgerent, sanguine suo
tinctæ fulgerent regali purpura, niueo velleter per-
lucerent; sic bonus pastor pro ouibus cum posuit
animam, amisit, & oues taliter tenuit, non reli-
quit, nec destituit oues taliter, sed inuitauit; quas per
mortales campos, per iter mortis, vitalia vocauit &
perduxit ad pascua. Sed dicit aliquis, quando hæc
erunt? Ecce interim oues, id est, Apostoli, Prophetæ,
Martyres, & Confessores iacent sepulti; discripti
toto sparguntur in orbe, inuoluti sanguine, tetricis
clauduntur sepulchris. Et quis dubitat quod resurgat,
viuant, regnent occisi martyres, quando Christus
illis surrexit, viuit & regnat occisus? Audi vo-
cem pauoris huius; *Oues meæ vocem meam audiunt,*
& sequuntur me. Necesse est ut quæ sunt ad morrem
fecutæ, sequantur ad vitam, quæ ad consumeliam
comitatæ sunt, comitentur ad honorem; & sint par-
ticipes gloriae, quæ passionis participes extiterunt.
Vbi sum, inquit, ego, ibi erit & minister meus. *Ivan. 12.*
Vbi? vtique super cœlos, vbi Christus est ad dex-
teram Dei sedens. Homo non te turbet fides, spes
te longior non fatiget; quia certa tibi res est, quæ
in ipso tibi rerum seruatur auctori. Mortui, inquit,
estis, & vita vestra abscondita est cum Christo in
Deo; cum autem apparuerit Christus vita vestra,
tunc & vos cum illo apparebitis in gloria. Laborans
messor quod in semine non videt, videbit in messe, &
quod in sulco deflet, gaudebit in fructu.

De iejunio & eleemosyna, Sermo XLI.

Bella gentium legimus superasse quampluri-
mos, quos tamen pugnas carnis legimus non
vicisse,